

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 26. novembra 2013*

„Pritožba — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg industrijskih plastičnih vreč — Pripis kršitve, ki jo je storila hčerinska družba, matični družbi — Upoštevanje celotnega prometa skupine za izračun zgornje meje globe — Predolgo trajanje postopka pred Splošnim sodiščem — Načelo učinkovitega sodnega varstva“

V zadevi C-58/12 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 27. januarja 2012,

Groupe Gascogne SA s sedežem v Saint-Paul-les-Daxu (Francija), ki jo zastopata P. Hubert in E. Durand, odvetnika,

pritožnica,

druga stranka v postopku:

Evropska komisija, ki jo zastopata F. Castillo de la Torre in N. von Lingen, agenta, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi V. Skouris, predsednik, K. Lenaerts, podpredsednik, R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, M. Ilešič, L. Bay Larsen, M. Safjan, predsedniki senatov, J. Malenovský, E. Levits, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, D. Šváby, sodniki, ter M. Berger (poročevalka), sodnica,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodni tajnik: V. Tourrès, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 5. februarja 2013,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 30. maja 2013

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

- 1 Družba Groupe Gascogne SA (v nadaljevanju: pritožnica) s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 16. novembra 2011 v zadevi Groupe Gascogne proti Komisiji (T-72/06, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo pritožnice, s katero je predlagala razglasitev delne ničnosti Odločbe Komisije C(2005) 4634 final z dne 30. novembra 2005 v zvezi s postopkom na podlagi člena [81 ES] (zadeva COMP/F/38.354 – Industrijske vreče) (v nadaljevanju: sporna odločba) in njeno spremembo, podredno pa v tej pritožbi predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe v delu, v katerem potrjuje znesek globe, ki ji je bila s to odločbo naložena.

Pravni okvir

Uredba Sveta (ES) št. 1/2003

- 2 Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [81 ES] in [82 ES] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205), s katero je bila nadomeščena Uredba Sveta št. 17 z dne 6. februarja 1962, Prva uredba o izvajanju členov [81 ES] in [82 ES] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 3), v členu 23(2), s katerim je bil nadomeščen člen 15(2) Uredbe št. 17, določa:

„Komisija lahko podjetjem in podjetniškim združenjem z odločbo naloži globe, kadar naklepno ali iz malomarnosti:

(a) kršijo člen [81 ES] ali člen [82 ES] [...]

[...]

Za vsako podjetje ali podjetniško združenje, udeleženo pri kršitvi, globa ne presega 10 % njegovega celotnega prometa v predhodnem poslovnem letu.

[...]“

Direktiva 83/349/EGS

- 3 Iz uvodne izjave 1 Sedme direktive Sveta z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih, ki temelji na členu [44(2)(g) ES] (83/349/EGS) (posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 58), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/51/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2003 (UL L 66, str. 26, v nadaljevanju: Direktiva 83/349), je razvidno, da je njen cilj zlasti uskladiti nacionalne zakonodaje, ki urejajo letne računovodske izkaze nekaterih oblik gospodarskih družb, med drugim družb, ki so članice skupin podjetij.
- 4 Podjetja, ki morajo pripraviti konsolidirane računovodske izkaze, so določena v členu 1(1) in (2) Direktive 83/349. V skladu s tem odstavkom 1 gre zlasti za vsa nadrejena podjetja, ki imajo:

„(a) večino delniških ali članskih glasovalnih pravic v drugem podjetju (podrejenem podjetju); ali

(b) pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravnega, poslovnega ali nadzornega organa drugega podjetja (podrejenega podjetja) in je hkrati delničar ali družbenik tega podjetja; ali

(c) pravico izvrševati prevladujoč vpliv na podjetje (podrejeno podjetje), v katerem je delničar ali družbenik [...]“

- 5 V skladu s členom 16(3) te direktive morajo „[k]onsolidirani računovodski izkazi [...] izkazovati resničen in pošten prikaz sredstev, obveznosti, finančnega položaja in poslovnega izida vanje vključene skupine podjetij kot celote“.

Dejansko stanje in sporna odločba

- 6 Pritožnica je delniška družba francoskega prava, ki od leta 1994 obvladuje družbo Gascogne Sack Deutschland GmbH, nekdanjo Sachsa Verpackung GmbH (v nadaljevanju: Sachsa).
- 7 Pritožnica ima v lasti neposredno 10 % poslovnih deležev družbe Sachsa. Njena hčerinska družba, ki jo ima v stoddstotni lasti, Gascogne Deutschland GmbH, ima v lasti preostalih 90 % poslovnih deležev družbe Sachsa.
- 8 Družba British Polythene Industries plc je leta 2001 obvestila Komisijo o obstoju omejevalnega sporazuma v sektorju industrijskih vreč.
- 9 Potem ko je Komisija junija 2002 opravila preglede, je 29. aprila 2004 začela upravni postopek in sprejela obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah zoper več družb, med katerimi je bila tudi pritožnica.
- 10 Komisija je 30. novembra 2005 sprejela sporno odločbo, katere člen 1(1)(k) določa, da sta družba Sachsa in pritožnica kršili člen 81 ES s tem, da sta prva od 9. februarja 1988 do 26. junija 2002 in druga od 1. januarja 1994 do 26. junija 2002 sodelovali pri skupku sporazumov in usklajenih ravnanjih v sektorju plastičnih industrijskih vreč v Belgiji, Nemčiji, Španiji, Franciji, Luksemburgu in na Nizozemskem, ki so se nanašali na določitev cen in vzpostavitev skupnih modelov za izračun cen, razdelitev trga in dodelitev prodajnih kvot, razdelitev strank, poslov in naročil, na usklajene ponudbe na nekatere javne razpise in izmenjavo individualiziranih informacij.
- 11 Komisija je zato družbi Sachsa v členu 2, prvi odstavek, točka (i), sporne odločbe naložila globo v višini 13,20 milijona EUR, pri čemer je pojasnila, da je pritožnica od tega zneska solidarno odgovorna za znesek 9,90 milijona EUR.

Izpodbijana sodba

- 12 Pritožnica je 23. februarja 2006 zoper sporno odločbo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo. V bistvu je Splošnemu sodišču predlagala, naj to odločbo razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša nanjo, naj jo spremeni v delu, v katerem je z njo družbi Sachsa naložena globa, višja od 10 % njenega prometa, oziroma naj, podredno, zniža globo, ki jima je bila solidarno naložena.
- 13 Pritožnica je v utemeljitev tožbe navedla tri tožbene razloge. Prvi, primaren tožbeni razlog se je nanašal na kršitev člena 81 ES, ker naj bi ji Komisija napačno pripisala ravnanja družbe Sachsa od 1. januarja 1994 in naj bi zato napačno odločila, da je solidarno odgovorna za plačilo dela globe, naloženega slednji. Z drugim tožbenim razlogom, ki je bil podreden, je pritožnica zatrjevala, da je Komisija kršila člen 81 ES, ker je napačno razlagala pojem podjetja v smislu tega člena in kršila člen 23(2) Uredbe št. 1/2003 s tem, da se je za določitev najvišjega zneska globe napačno opirala na konsolidiran promet skupine, na čelu katere je. Tretji tožbeni razlog, še podrednejši, je kršitev načela sorazmernosti, ker naj bi Komisija pritožnici naložila čezmerno globo.
- 14 Pritožnica je z dopisom z dne 19. oktobra 2010 zahtevala ponovno odprtje pisnega postopka, ker se je med postopkom pojavila nova pravna okoliščina, in sicer začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe, natančneje člena 6 PEU, ki je Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) povzdignil na raven primarnega prava.

- 15 Pritožnica je na obravnavi 2. februarja 2011 poleg tožbenih razlogov navedla več očitkov, temelječih na Listini, zlasti pa se je sklicevala na kršitev domneve nedolžnosti, ki je zagotovljena s členom 48 Listine. Splošno sodišče je v zvezi s tem v točkah 27, 28 in 30 izpodbijane sodbe ugotovilo:

„27 [...] [O]čitka tožeče stranke, ki se nanašata na kršitev načela domneve nedolžnosti in pravice do obrambe, ki ju zagotavlja člen 48 Listine, sta dodana argumentom, razvitim v okviru tožbenih razlogov, navedenih v fazi tožbe, in nimata dovolj tesne povezave s prvotno navedenimi argumenti, da bi bilo mogoče šteti, da izvirata iz normalnega razvoja debate v postopku pred sodiščem. Ta očitka je zato treba šteti za nova.

28 Zato je treba ugotoviti, ali začetek veljavnosti Pogodbe o Evropski uniji 1. decembra 2009 in zlasti njenega člena 6, ki Listini podeljuje enako pravno veljavo kot pogodbama, pomeni novo okoliščino, ki upravičuje predložitev novih očitkov. Glede tega je treba pripomniti, da sta načeli, ki ju uveljavlja tožeča stranka, spadali v pravni red Unije in bili z njim varovani na dan sprejetja [sporne] odločbe kot splošni načeli prava Unije [...]“

[...]

30 Zato je treba sklepati, da se pritožnica ne more sklicevati na spremembe v pravnem redu Unije, nastale zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe, da bi v fazi obravnave trdila, da je bil kršen člen 48 Listine. [...]“

- 16 Splošno sodišče je tri tožbene razloge iz tožbe, ki se nanašajo na razglasitev ničnosti, zavrnilo kot neutemeljene.

- 17 Glede prvega tožbenega razloga, ki se nanaša na nepravilno pripisovanje odgovornosti pritožnici za ravnanja družbe Sachsa, je Splošno sodišče v točkah 69 in 70 izpodbijane sodbe najprej opozorilo, da je iz sodne prakse Sodišča razvidno, da če je matična družba stoddotna lastnica kapitala hčerinske družbe, ki je kršila pravila o konkurenci, obstaja izpodbojna domneva, da ta matična družba dejansko izvršuje odločilen vpliv na ravnanje hčerinske družbe. Splošno sodišče je nato v točki 72 te sodbe ugotovilo, da ni sporno, da je „pritožnica neposredno in posredno imela v stoddotni lasti poslovne deleže družbe Sachsa, tako da je lahko izvajala nadzor nad ravnanjem družbe Sachsa na trgu“. Nazadnje je Splošno sodišče v točkah od 73 do 93 izpodbijane sodbe preučilo argumente, ki jih je pritožnica navedla v dokaz, da je družba Sachsa odločala o svojem ravnanju in je bila torej samostojna. V točki 74 te sodbe je poudarilo, da „čeprav je res, da nekatera dejstva, na katera se je sklicevala pritožnica, kažejo na to, da je imela družba Sachsa precejšno samostojnost, pa je tudi res, da je pritožnica posegala v delovanje hčerinske družbe, ji nalagala pomembne omejitve za usmerjanje njenega ravnanja na trgu in torej izvajala dejanski nadzor nad hčerinsko družbo“.

- 18 V točki 93 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče odločilo:

„Iz preučitve vseh dokazov in trditev tožeče stranke in Komisije je razvidno, da ta ni storila nobene napake pri presoji, ko je menila, da je tožeča stranka redno spremljala vodenje svoje hčerinske družbe, in tožeči stranki pripisala odgovornost za kršitev, ki jo je storila njena hčerinska družba. Komisija je namreč na podlagi vseh dokazov, s katerimi je razpolagala, lahko ugotovila, da je matična družba v obravnavanem primeru dejansko nadzirala hčerinsko družbo, pri čemer se ji ni bilo treba opreti na domnevo dejanskega nadzora, ki je izhajala iz tega, da je bila tožeča stranka stoddotna lastnica kapitala družbe Sachsa.“

- 19 Glede drugega tožbenega razloga, ki ga je pritožnica navedla v utemeljitev tožbe in se je nanašal na kršitev člena 23(2) Uredbe št. 1/2003, je Splošno sodišče v točkah od 110 do 113 izpodbijane sodbe presodilo:
- „110[...] zgornja meja zneska globe iz člena 23(2) Uredbe št. 1/2003 se mora izračunati na podlagi prometa podjetja v smislu pravil konkurence, to pomeni celotnega prometa vseh družb, ki sestavljajo skupino, katere holdinška družba je pritožnica.
- 111 [...] za upoštevanje konsolidiranega prometa matične družbe za uporabo zgornje meje 10 % prometa zadevnega podjetja ni treba dokazati, da vsaka posamezna hčerinska družba v skupini ni avtonomna pri določanju svojega ravnanja na trgu.
- 112 Upoštevanje konsolidiranega prometa holdinške družbe [...] ni enako pripisu odgovornosti za ugotovljeno kršitev hčerinskim družbam, ki so del skupine, na čelu katere je ta holdinška družba. Edini namen zgornje meje, navedene v tej določbi, je namreč preprečiti naložitev čezmerne globe glede na celotno velikost gospodarskega subjekta na dan sprejetja odločbe, pri čemer se celotna velikost presoja na podlagi celotnega prometa družb, ki sestavljajo skupino družb [...]
- 113 Zato za upoštevanje konsolidiranega prometa holdinške družbe za namene izračuna zgornje meje 10 % prometa zadevnega podjetja ni treba, da vse hčerinske družbe, ki sestavljajo skupino, delujejo na istem trgu, niti da obstaja povezava med temi hčerinskimi družbami in kršitvijo.“
- 20 Na koncu preučitve vseh tožbenih razlogov, ki jih je v utemeljitev tožbe navedla pritožnica, je Splošno sodišče tožbo v celoti zavrnilo.

Predlogi strank in postopek pred Sodiščem

- 21 Pritožnica Sodišču predlaga, naj:
- primarno, razveljavi izpodbijano sodbo;
 - podredno, razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem potrjuje kazni, ki ji je bila naložena s sporno odločbo, in zadevo vrne v odločanje Splošnemu sodišču ali neposredno določi znesek globe na znesek, ki ne presega 10 % njenega celotnega prometa in prometa družbe Sachsa, in to ob upoštevanju predolgega trajanja postopka pred Splošnim sodiščem;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 22 Komisija Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne in
 - pritožnici naloži plačilo stroškov.
- 23 Pritožnica je z dopisom z dne 11. septembra 2012 na podlagi člena 42(2), Poslovnika Sodišča v različici, ki je veljala na tisti dan, predlagala ponovno odprtje pisnega postopka zaradi novega razloga, in sicer zelo težavnega finančnega položaja, v katerem se nahaja.
- 24 Sodišče je na podlagi člena 24 Statuta Sodišča Evropske unije in člena 61 svojega poslovnika pozvalo stranke, Evropski parlament in Svet Evropske unije ter države članice, naj odgovorijo na vprašanja, ki se nanašajo na merila, ki omogočajo presojo razumnosti trajanja postopka pred Splošnim sodiščem, in na ukrepe, s katerimi naj se popravijo posledice njegovega predolgega trajanja.

Pritožba

Prvi in drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 25 S prvim pritožbenim razlogom pritožnica očita Splošnemu sodišču, da je očitke, ki se nanašajo na kršitev domneve nedolžnosti in pravice do obrambe, ki jih je uveljavljala na obravnavi na podlagi Listine, razglasilo za nedopustne, ker so bili prepozni. Splošnemu sodišču očita, da je po eni strani presodilo, da ti očitki niso dovolj tesno povezani z argumenti, prvotno navedenimi v tožbi, in po drugi strani, da začetek veljavnosti Pogodbe EU ne pomeni nove okoliščine, ki bi upravičevala navajanje takih očitkov po vložitvi tožbe.
- 26 Pritožnica z drugim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da je presodilo, da ji je mogoče pripisati odgovornost za protikonkurenčno ravnanje njene hčerinske družbe, družbe Sachsa, že samo iz razloga, ker ima v lasti njen celotni kapital. S tem naj bi Splošno sodišče kršilo domnevo nedolžnosti, ki jo zagotavlja člen 48 Listine, in obveznost obrazložitve sodb.
- 27 Komisija meni, da je prvi pritožbeni razlog očitno neutemeljen.
- 28 Meni, da je drugi pritožbeni razlog nedopusten, ker ni bil naveden na prvi stopnji. Po njenem mnenju je tudi brezpredmeten, ker se ni opirala samo na domnevo izvajanja odločilnega vpliva, povezanega z imetništvom 100 % kapitala družbe Sachsa, da je pritožnico štela za solidarno odgovorno za kršitev, ki jo je storila ta družba. Vsekakor naj ta pritožbeni razlog ne bi bil utemeljen.

Presoja Sodišča

- 29 Skupaj je treba obravnavati prvi in drugi pritožbeni razlog, ki porajata vprašanja glede spoštovanja domneve nedolžnosti in pravice do obrambe.
- 30 V zvezi s prvim pritožbenim razlogom, ki ga je navedla pritožnica v utemeljitev pritožbe v delu, v katerem slednja Splošnemu sodišču očita, da je presodilo, da očitki, ki jih je navedla na obravnavi na podlagi Listine, ne pomenijo razširitve tožbenih razlogov, prvotno navedenih v tožbi, je treba poudariti, da v pritožbi izrecno priznava, da se v tožbi nikjer ni izrecno sklicevala na Listino, ampak se je v tej fazi pisnega postopka omejila na to, da je podvomila o praktični nezmožnosti podajanja dokaza o negativnem dejstvu, kakor je neobstoje navodil, ki jih matična družba da hčerinski družbi. Pritožnica priznava tudi, da je Listino omenila šele v poznejši fazi postopka, in sicer v repliki, ko se je sklicevala na načelo zakonitosti v kazenskem pravu, kakor je določeno v njenem členu 49.
- 31 V teh okoliščinah pritožnica ne more utemeljeno izpodbijati presoje Splošnega sodišča v točki 27 izpodbijane sodbe, v skladu s katero očitki, ki jih je na obravnavi navedla v zvezi s kršitvijo načela domneve nedolžnosti in pravice do obrambe, ki ju zagotavlja člen 48 Listine, niso dovolj tesno povezani z argumenti, ki jih je prvotno navedla v tožbi, da bi se lahko štelo, kot da izhajajo iz normalnega razvoja debate v postopku pred sodiščem. Zato je Splošno sodišče te argumente pravilno štelo za nove.
- 32 Glede vprašanja, ali bi bilo treba začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe, kakor zatrjuje pritožnica, šteti za okoliščino, ki se je pojavila med postopkom pred Splošnim sodiščem in ki bi zato v skladu s členom 48(2), drugi pododstavek, Poslovnika Splošnega sodišča upravičila navajanje novih razlogov, je treba spomniti, da je Sodišče že presodilo, da tega začetka veljavnosti, s katerim je bila Listina vključena v primarno pravo Unije, ni mogoče šteti za novo pravno okoliščino v smislu člena 42(2), prvi pododstavek, Poslovnika. V teh okoliščinah je Sodišče poudarilo, da je celo pred začetkom veljavnosti

te pogodbe že prej večkrat ugotovilo, da pravica do poštenega sojenja, kakor izhaja med drugim iz člena 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravicah in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu, pomeni temeljno pravico, ki jo Evropska unija spoštuje kot splošno načelo na podlagi člena 6(2) EU (glej zlasti sodbo z dne 3. maja 2012 v zadevi Legris Industries proti Komisiji, C-289/11 P, točka 36).

- 33 Ta razlaga, ki jo je Sodišče podalo za namene uporabe svojega poslovnika, velja *mutatis mutandis* za uporabo ustreznih določb poslovnika Splošnega sodišča.
- 34 V teh okoliščinah je treba prvi pritožbeni razlog, ki ga navaja pritožnica v utemeljitev pritožbe, zavrnil kot neutemeljen.
- 35 Glede drugega pritožbenega razloga, ki ga je pritožnica navedla v utemeljitev pritožbe v delu, v katerem Splošnemu sodišču očita, da je kršilo domnevo nedolžnosti, zagotovljeno s členom 48 Listine, s tem da je presodilo, da ji je mogoče pripisati odgovornost za kršitev, ki jo je storila njena hčerinska družba, družba Sachsa, ker ima v lasti celoten kapital slednje, je treba poudariti, da je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da bi to, da se eni stranki dovoli, da se pred Sodiščem prvič sklicuje na razlog, ki ga ni navedla pred Splošnim sodiščem, pa bi ga lahko, pomenilo, da ji je omogočeno, da Sodišču predloži spor, ki je širši od tistega, o katerem je razpravljalo Splošno sodišče. Vendar pa je pristojnost Sodišča v okviru odločanja o pritožbi načeloma omejena na preizkus presoje Splošnega sodišča glede razlogov, ki so bili navedeni pred njim.
- 36 Drugi pritožbeni razlog, ki ga je navedla pritožnica, je v delu, v katerem se nanaša na kršitev člena 48 Listine, torej treba zavreči kot nedopusten.
- 37 Kolikor pritožnica v istem pritožbenem razlogu zatrjuje, da Splošno sodišče ni izpolnilo svoje obveznosti obrazložitve, ker ni odgovorilo na argumente, ki jih je navedla, da bi dokazala, da domneva dejanskega izvajanja odločilnega vpliva v praksi deluje kot neizpodbojna domneva, je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Splošno sodišče z obveznostjo obrazložitve sodb na podlagi členov 36 in 53, prvi odstavek, Statuta Sodišča ni zavezano k obrazložitvi, ki bi izčrpno in drugemu za drugim sledila vsem razlogovanjem strank v sporu. Obrazložitev je torej lahko implicitna, če zadevnim osebam omogoča, da se seznanijo z razlogi, na katerih temelji izpodbijana sodba, Sodišču pa, da ima dovolj elementov za nadzor v okviru pritožbe.
- 38 V zvezi s tem je Splošno sodišče na prvem mestu, v točkah 69 in 70 izpodbijane sodbe, pravilno spomnilo na ustaljeno sodno prakso Sodišča, ki jo je slednje potrdilo po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe (glej zlasti sodbo z dne 18. julija 2013 v zadevi Schindler Holding in drugi proti Komisiji, C-501/11 P, točke od 107 do 111), iz katere je razvidno, da če je matična družba stoodstotna lastnica kapitala hčerinske družbe, ki je kršila pravila o konkurenci, obstaja izpodbojna domneva, da ta matična družba dejansko izvaja odločilen vpliv na ravnanje hčerinske družbe. V skladu s to sodno prakso lahko torej Komisija šteje, da je matična družba solidarno odgovorna za plačilo globe, naložene hčerinski družbi, razen če ta matična družba, ki nosi breme izpodbitja te domneve, dokaže, da njena hčerinska družba samostojno ravna na trgu (glej zlasti sodbo z dne 19. julija 2012 v združenih zadevah Alliance One International in Standard Commercial Tobacco proti Komisiji in Komisija proti Alliance One International, C-628/10 P in C-14/11 P, točka 47).
- 39 Splošno sodišče je, na drugem mestu, v točkah od 73 do 93 izpodbijane sodbe preučilo argumente, ki jih je navedla pritožnica, da bi dokazala, da ni posegala v delovanje družbe Sachsa. Kljub temu da je v točki 74 priznalo, da so nekateri argumenti kazali na to, da je bila družba Sachsa precej samostojna, je Splošno sodišče po podrobni preučitvi dokazov, ki so jih predložile stranke, v točki 93 ugotovilo, da Komisija ni storila napake pri presoji s tem, da je ocenila, da je pritožnica izvajala redni nadzor nad upravljanjem hčerinske družbe, in da ji je pripisala odgovornost za kršitev, ki jo je storila njena hčerinska družba.

- 40 V nasprotju s trditvami pritožnice pristop Splošnega sodišča v izpodbijani sodbi ne kaže na to, da je domneva o odločilnem vplivu, ki ga matična družba izvaja nad hčerinsko družbo, ki jo ima v popolni ali skoraj popolni lasti, v resnici neizpodbojna.
- 41 Kakor je namreč Sodišče že presodilo, zgolj okoliščina, da subjekt v nekem primeru ne predloži dokazov za izpodbitje domneve dejanskega odločilnega vpliva matične družbe nad hčerinsko družbo, ne pomeni, da te nikakor ni mogoče izpodbiti (sodba z dne 29. septembra 2011 v zadevi Elf Aquitaine proti Komisiji, C-521/09 P, ZOdl.,str. I-8947, točka 66).
- 42 V teh okoliščinah je treba argumentacijo pritožnice, ki zatrjuje, da presoja njenih trditev, ki jo je opravilo Splošno sodišče, zgolj zaradi njegove ugotovitve – neugodne za pritožnico – dokazuje obstoj neizpodbojne domneve, zavrniti (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Elf Aquitaine proti Komisiji, točka 67).
- 43 Glede na navedeno je treba drugi pritožbeni razlog zavrniti kot delno nedopusten in delno neutemeljen.

Tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

- 44 Pritožnica s tretjim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da je pojem podjetja razlagalo napačno, ker je štelo, da je Komisija za izračun zgornje meje zneska globe iz člena 23(2) Uredbe št. 1/2003 pravilno upoštevala celoten promet vseh družb, ki sestavljajo skupino, katere holdinška družba je bila. Pritožnica meni, da samo če bi bila celotna skupina eno in isto podjetje, bi lahko njen celotni promet služil kot zgornja meja za izračun globe, naložene zaradi protikonkurenčnega ravnanja ene od njenih hčerinskih družb. Niti v sporni odločbi niti v izpodbijani sodbi pa naj se ne bi skušalo dokazati obstoj takega enotnega subjekta.
- 45 Splošno sodišče naj bi poleg te nezadostne obrazložitve tudi nepravilno uporabilo pravo, s tem da je v točki 108 izpodbijane sodbe odločilo, da je treba velikost gospodarskega subjekta presoditi „na podlagi celotnega prometa vseh družb, ki sestavljajo skupino, na čelu katere je holdinška družba, ker je lahko zgolj celoten promet družb, ki sestavljajo skupino, pokazatelj velikosti in gospodarske moči zadevnega podjetja“. Splošno sodišče naj bi s tem enačilo pojma skupina in podjetje.
- 46 Komisija meni, da ta tožbeni razlog ni utemeljen. Iz ustaljene sodne prakse naj bi bilo razvidno, da celoten promet podjetja kaže na njegovo gospodarsko moč in vpliv na trgu. Zato Komisija meni, da se je za ugotovitev zgornje meje globe upravičeno oprla na celotni promet skupine, na čelu katere je bila pritožnica, kakor izhaja iz pravil o računovodski konsolidaciji, ki veljajo v pravo Unije.

Presoja Sodišča

- 47 Člen 23(2) Uredbe št. 1/2003 določa, da lahko Komisija podjetjem, ki kršijo člen 81 ES, naloži globe, pod pogojem, da za vsako podjetje, udeleženo pri kršitvi, globa ne presega 10 % njegovega celotnega prometa v predhodnem poslovnem letu.
- 48 Namen zgornje omejitve zneska globe je, da se izogne nalaganju glob, za katere je predvidljivo, da jih podjetja, ob upoštevanju njihove velikosti, kot jo, čeprav približno in nepopolno, določa njihov promet, ne bodo mogla plačati. Gre torej za omejitev, ki se enotno uporablja za vsa podjetja in je predpisana glede na velikost vsakega od njih z namenom, da bi se izognilo čezmernim in

nesorazmernim globam (glej zlasti sodbo z dne 28. junija 2005 v združenih zadevah Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji, C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, ZOdl., str. I-5425, točki 280 in 281).

- 49 Vendar je treba ta namen povezati s preudarkom, da se zagotovi zadosten odvrčilen učinek globe, ki upravičuje upoštevanje velikosti in gospodarske moči zadevnega podjetja, to je celotnih sredstev kršitelja (glej v tem smislu sodbo z dne 17. junija 2010 v zadevi Lafarge proti Komisiji, C-413/08 P, ZOdl., str. I-5361, točka 102 in navedena sodna praksa).
- 50 Upoštevanje velikosti in celotnih sredstev zadevnega podjetja, da bi se zagotovil zadosten odvrčilni učinek globe, temelji na želenem vplivu na to podjetje, ker sankcija ne sme biti zanemarljiva zlasti glede na finančno zmogljivost tega podjetja (zgoraj navedena sodba Lafarge proti Komisiji, točka 104).
- 51 V teh okoliščinah je, kadar se ocenijo finančna sredstva podjetja, ki mu je pripisana odgovornost za kršitev pravil o konkurenci prava Unije, upravičeno, da se upošteva promet vseh družb, glede katerih ima zadevno podjetje možnost, da nanje izvršuje odločilen vpliv.
- 52 Konkretno, kadar je podjetje, ki se mu pripisuje kršitev, na čelu skupine družb, ki tvorijo gospodarsko enoto, je promet, ki se upošteva za izračun zgornje meje zneska globe iz člena 23(2) Uredbe št. 1/2003, promet celotne skupine.
- 53 Ta promet je namreč najboljši pokazatelj zmožnosti zadevnega podjetja, da zbere potrebna sredstva za plačilo globe.
- 54 Kakor je zatrdila Komisija, je cilj pravil o računovodski konsolidaciji, ki veljajo v pravu Unije, podati verodostojno sliko premoženja, finančnega položaja in rezultatov vseh družb, ki sestavljajo skupino. Člen 1(1) od (a) in (c) Direktive 83/349 tako nalaga obveznost, da vsako nadrejeno podjetje sestavi konsolidirane računovodske izkaze, če ima, med drugim, večino glasovalnih pravic v podrejenem podjetju, pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravnega, ali nadzornega organa takega podjetja ali pravico izvrševati „prevladujoč vpliv“ na tako podjetje.
- 55 Iz tega sledi, da ker je Komisija pravno zadostno dokazala, da se odgovornost za kršitev lahko pripiše družbi, ki je na čelu skupine, lahko za namene ocenitve finančne zmožnosti te družbe upošteva konsolidirane računovodske izkaze slednje, ker je mogoče šteti, da so upošteven element za presojo.
- 56 V teh okoliščinah Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava, s tem da je v točkah 108 in 110 izpodbijane sodbe presodilo, da je bila zgornja meja zneska globe, naložene pritožnici, upravičeno izračunana na podlagi celotnega prometa vseh družb, ki sestavljajo skupino, katere holdinška družba je pritožnica.
- 57 V nasprotju s tem, kar trdi pritožnica, od Komisije ni mogoče zahtevati, da po tem, ko je dokazala, da je treba matično družbo šteti za odgovorno za kršitev, ki jo je storila njena hčerinska družba, dokaže tudi, da nobena hčerinska družba, ki sestavlja skupino, ne odloča samostojno o svojem ravnanju na trgu. Kakor je Splošno sodišče presodilo v točki 112 izpodbijane sodbe, sta pripis odgovornosti matični družbi za kršitev, ki jo je storila hčerinska družba, in prepoved naložitve globe, ki presega 10 % prometa zadevnega podjetja, različni vprašanji, ki služita različnim namenom. Družba, ki meni, da konsolidirani promet ne izraža dejanskega gospodarskega stanja, po potrebi predloži dokaze, s katerimi bi ovrgla obstoj nadzora matične družbe.
- 58 Zato je treba tretji pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen, tako v delu, v katerem se nanaša na to, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, kot v delu, da je kršilo obveznost obrazložitve.

Četrty pritožbeni razlog

Trditve strank

- 59 S tem pritožbenim razlogom pritožnica navaja, da je bila v obravnavanem primeru kršena njena temeljna pravica, da se o njeni zadevi, odloči v razumnem roku, kakor to zagotavlja člen 47 Listine.
- 60 Pritožnica opozarja, da se je postopek pred Splošnim sodiščem začel 23. februarja 2006 in končal 16. novembra 2011. Zatrjuje, da je med koncem pisnega postopka in prvim podatkom, ki ga je prejela glede stanja zadeve, preteklo dolgo obdobje nedelovanja Splošnega sodišča.
- 61 Po njenem mnenju niti zapletenost zadeve niti obseg spisa niti število podjetij ali jezikov postopka v tem primeru ne morejo upravičiti tega, da Splošno sodišče v tem obdobju sploh ni obravnavalo zadeve.
- 62 Pritožnica navaja, da se je, ko je pri Splošnem sodišču vložila tožbo zoper sporno odločbo, odločila, da ne bo takoj plačala naložene globe, ter je morala zato sprejeti, da bo plačala obresti na znesek globe in položiti bančno garancijo. Predolgo trajanje postopka naj bi zato povzročilo povišanje stroškov v zvezi s tema posledicama.
- 63 Zato pritožnica Sodišču predlaga, naj izpodbijano sodbo razveljavi v delu, v katerem je družbi Sachsa naložena globa, za katero je solidarno odgovorna, ali naj, podredno, zniža znesek te globe, tako da se upošteva finančno breme, ki ga je morala nositi zaradi kršitve njene pravice do sojenja v razumnem roku.
- 64 Komisija najprej zatrjuje, da je ta pritožbeni razlog nedopusten, ker ni bil naveden na obravnavi pred Splošnim sodiščem.
- 65 Glede njegove utemeljenosti Komisija meni, da bi v primeru prekoračitve razumnega roka v okviru pravnega sredstva pred sodiščem, vloženega zoper odločbo o naložitvi globe podjetju zaradi kršitve pravil o konkurenci, ustrezno sredstvo, s katerim se to popravi, moralo biti odškodninska tožba, in ne znižanje naložene globe. Podredno Komisija meni, da če bo Sodišče presodilo, da je prišlo do kršitve načela sojenja v razumnem roku in da je to treba popraviti tako, da se zniža globa, mora biti to znižanje simbolično.

Presoja Sodišča

– Dopustnost

- 66 Kakor je razvidno iz člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča in njegove sodne prakse, je Sodišče v okviru pritožbe pristojno za nadzor, ali je bila pred Splošnim sodiščem storjena kršitev postopka, ki škoduje interesom pritožnice (glej zlasti sodbo z dne 16. julija 2009 v zadevi Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland proti Komisiji, C-385/07 P, ZOdl., str. I-6155, točka 176).
- 67 Glede kršitve, navedene v okviru tega pritožbenega razloga, je treba spomniti, da člen 47, drugi odstavek, Listine določa, da „[ima] [v]sakdo [...] pravico, da o njegovi zadevi pravično, javno in v razumnem roku odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom predhodno ustanovljeno sodišče“. Kakor je Sodišče že večkrat razsodilo, se ta člen nanaša na načelo učinkovitega sodnega varstva (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland proti Komisiji, točka 179 in navedena sodna praksa).

- 68 Na tej podlagi se taka pravica, katere obstoj je bil potrjen pred začetkom veljavnosti Listine kot splošno načelo prava Unije, uporablja v okviru pravnega sredstva pred sodiščem zoper odločbo Komisije (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland* proti Komisiji, točka 178 in navedena sodna praksa).
- 69 Čeprav pritožnica svoje očitke osredotoča v glavnem na obdobje postopkovne nedejavnosti Splošnega sodišča od konca pisnega postopka do odprtja ustnega postopka, se na obravnavi pred slednjim na kršitev te pravice ni sklicevala.
- 70 V nasprotju s tem, kar zatrjuje Komisija, zaradi te opustitve četrti pritožbeni razlog ni nedopusten, ker je bil prvič naveden v pritožbi. Če naj bo namreč stranki v postopku omogočeno zatrjevati kršitev postopka, ker misli, da je prišlo do kršitve veljavnih pravil, od nje ni mogoče zahtevati, da to stori v fazi, v kateri celotni učinki te kršitve še niso znani. Glede, konkretno, prekoračitve razumnega roka sojenja pritožnica, ki meni, da ta prekoračitev škoduje njenim interesom, tega oškodovanja ni dolžna takoj uveljavljati. Po potrebi lahko počaka na konec postopka, da bo ugotovila njegovo celotno trajanje in bo imela tako na voljo vse potrebne elemente za opredelitev škode, ki jo je po njenem mnenju utrpela.
- 71 Četrty pritožbeni razlog, ki ga je pritožnica podala v utemeljitev svoje pritožbe, je torej dopusten.
- Utemeljenost
- 72 Najprej je treba spomniti, da je Evropsko sodišče za človekove pravice razsodilo, da mora biti zaradi prekoračitve razumnega roka sojenja kot kršitve postopka, ki pomeni kršitev temeljne pravice, zadevni stranki omogočeno učinkovito sredstvo, s katerim lahko to ustrezno popravi (glej sodbo ESČP *Kudla* proti Poljski z dne 26. oktobra 2000, *Recueil des arrêts et décisions* 2000 XI, točki 156 in 157).
- 73 Če pritožnica predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe in podredno razveljavitev te sodbe, ker je z njo potrjena globa, ki ji je bila naložena, ali njeno znižanje, je treba poudariti, da je Sodišče že razsodilo, da če ne obstajajo indici, da je predolgo trajanje postopka pred Splošnim sodiščem vplivalo na rešitev spora, se izpodbijana sodba zaradi nespoštovanja sojenja v razumnem roku ne razveljavi (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland* proti Komisiji, točki 190 in 196 in navedena sodna praksa).
- 74 Ta sodna praksa temelji zlasti na tem, da če nespoštovanje sojenja v razumnem roku ni vplivalo na rešitev spora, razveljavitev izpodbijane sodbe ne bi odpravila kršitve načela učinkovitega sodnega varstva, ki jo je storilo Splošno sodišče (zgoraj navedena sodba *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland* proti Komisiji, točka 193).
- 75 V obravnavanem primeru pritožnica Sodišču ni predložila nobenega indica, ki bi kazal na to, da bi nespoštovanje sojenja v razumnem roku s strani Splošnega sodišča lahko vplivalo na rešitev spora, ki mu je bil predložen v odločanje.
- 76 Iz tega sledi, da v nasprotju s tem, kar predlaga pritožnica, izpodbijane sodbe na podlagi četrtega pritožbenega razloga ni mogoče razveljaviti.
- 77 Pritožnica zatrjuje, da so zanjo zaradi predolgega trajanja postopka pred Splošnim sodiščem nastale hude finančne posledice, in zato predlaga razveljavitev globe, za plačilo katere je solidarno odgovorna.
- 78 Glede tega Sodišče ob upoštevanju nujnosti zagotovitve spoštovanja konkurenčnega prava Unije pritožnici ne more zgolj zaradi kršitve sojenja v razumnem roku dovoliti, da ponovno načne vprašanje utemeljenosti ali višine globe, ob tem da so bili vsi pritožbeni razlogi, ki jih je navedla zoper ugotovitve

Splošnega sodišča v zvezi s tem zneskom globe ali ravnanjem, zaradi katerega je ta globa naložena, zavrneni (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland* proti Komisiji, točka 194).

- 79 Iz tega sledi, da nespoštovanje sojenja v razumnem roku v okviru presoje sodnega pravnega sredstva, vloženega zoper odločbo Komisije, s katero je bila podjetju naložena globa zaradi kršitve pravil o konkurenci prava Unije, ne more privedi do popolne ali delne razveljavitve globe, naložene s to odločbo.
- 80 V delu, v katerem pritožnica podredno predlaga znižanje zneska globe, za katero se šteje solidarno odgovorna, kot nadomestilo za gospodarsko škodo, za katero trdi, da jo je utrpela zaradi predolgega trajanja postopka pred Splošnim sodiščem, je treba spomniti, najprej, da je Sodišče, soočeno s podobnim primerom, takemu predlogu ugodilo zaradi ekonomičnosti postopka in zagotovitve takojšnje ter učinkovite odprave take kršitve postopka in je zato znižalo višino globe (sodba z dne 17. decembra 1998 v zadevi *Baustahlgewebe* proti Komisiji, C-185/95 P, Recueil, str. I-8417, točka 48).
- 81 Nato je Sodišče v okviru zadeve, ki se je nanašala na odločbo Komisije, s katero je bil ugotovljen obstoj zlorabe prevladujočega položaja, ni pa bila naložena globa, presodilo, da je lahko kršitev sojenja v razumnem roku s strani Splošnega sodišča povod za odškodninski zahtevek (zgoraj navedena sodba *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland* proti Komisiji, točka 195).
- 82 Obravnavana zadeva se res nanaša na podoben položaj, kot je ta, v katerem je bila izdana zgoraj navedena sodba *Baustahlgewebe* proti Komisiji. Vendar je odškodninski zahtevek, vložen zoper Unijo na podlagi členov 268 PDEU in 340, drugi odstavek, PDEU, učinkovito in splošno uporabno sredstvo za uveljavljanje take kršitve in njeno sankcioniranje, ker lahko pokriva vse položaje prekoračitve razumnega trajanja postopka.
- 83 Sodišče mora torej razsoditi, da je treba kršitev obveznosti iz člena 47, drugi odstavek, Listine, ki jo je storilo sodišče Unije, in sicer da o predloženi zadevi odloči v razumnem roku, sankcionirati z odškodninsko tožbo, ki se vložijo pri Splošnem sodišču, saj je taka tožba učinkovito sredstvo.
- 84 Iz tega sledi, da predloga za povrnitev škode, nastale, ker Splošno sodišče ni spoštovalo sojenja v razumnem roku, ni mogoče vložiti neposredno pri Sodišču v okviru pritožbe, ampak ga je treba vložiti pri Splošnem sodišču.
- 85 Glede meril, ki omogočajo presojo, ali je Splošno sodišče spoštovalo načelo sojenja v razumnem roku, je treba spomniti, da se razumnost trajanja sojenja presoja glede na posebne okoliščine posameznega primera, kot sta zapletenost spora in ravnanje strank (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland* proti Komisiji, točka 181 in navedena sodna praksa).
- 86 Sodišče je glede tega pojasnilo, da seznam upoštevanih meril ni izčrpen in da presoja razumnosti navedenega trajanja ne zahteva sistematične preučitve okoliščin zadeve glede na vsako merilo, kadar se trajanje postopka zdi upravičeno glede na eno od njih. Tako se lahko z zapletenostjo zadeve ali zavlačevanjem tožeče stranke upraviči na prvi pogled predolgo trajanje (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland* proti Komisiji, točka 182 in navedena sodna praksa).
- 87 Pri presoji teh meril je treba upoštevati dejstvo, da imata v sporu o obstoju kršitve konkurenčnega prava temeljna zahteva po pravni varnosti, ki mora biti zagotovljena gospodarskim subjektom, in cilj zagotoviti neizkrivljeno konkurenco na notranjem trgu velik pomen ne samo za pritožnico in njene konkurente, ampak tudi za tretje osebe, ker je zadevnih oseb veliko in so finančni interesi precejšnji (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland* proti Komisiji, točka 186 in navedena sodna praksa).

- 88 Naloga Splošnega sodišča je tudi, da presodi obstoj uveljavljane škode in vzročno zvezo med njo in predolgim trajanjem spornega sodnega postopka, tako da preuči dokaze, predložene v ta namen.
- 89 Glede tega je treba poudariti, da mora v primeru odškodninske tožbe, vložene, ker naj bi Splošno sodišče s tem, da ni izpolnilo zahtev, povezanih s spoštovanjem sojenja v razumnem roku, kršilo člen 47, drugi odstavek, Listine, to na podlagi člena 340, drugi odstavek, PDEU upoštevati splošna načela, skupna pravnim ureditvam držav članic, za obravnavanje tožb, utemeljenih na podobnih kršitvah. V teh okoliščinah mora Splošno sodišče zlasti preučiti, ali je mogoče poleg obstoja premoženjske škode identificirati obstoj nepremoženjske škode, ki naj bi jo utrpela prizadeta stranka zaradi prekoračitve tega roka, za katero bi bilo treba v takem primeru plačati primerno odškodnino.
- 90 Zato je naloga Splošnega sodišča, ki je pristojno na podlagi člena 256(1) PDEU, da odloči o takih odškodninskih zahtevkih v drugi sestavi kot je ta, ki je odločala o sporu, v zvezi s katerim se graja trajanje postopka in z uporabo meril, določenih v točkah od 85 do 89 te sodbe.
- 91 Ob tem je treba ugotoviti, da dolgotrajnosti približno pet let in devet mesecev trajajočega postopka pred Splošnim sodiščem ne more upravičiti nobena okoliščina zadeve, ki je bila podlaga za ta spor.
- 92 Izkaže se, da je obdobje od konca pisnega postopka z vložitvijo duplike Komisije februarja 2007 do odprtja ustnega postopka decembra 2010 trajalo tri leta in deset mesecev. Dolgotrajnosti tega obdobja ni mogoče pojasniti z okoliščinami zadeve, pa naj gre za zapletenost spora, za ravnanje strank ali za nastanek postopkovnih dogodkov.
- 93 Glede zapletenosti spora je iz preučitve tožbe, ki jo je vložila pritožnica in je povzeta v točki 13 te sodbe, razvidno, da tožbeni razlogi, kljub temu da so zahtevali poglobljeno preučitev, niso pomenili posebno visoke stopnje težavnosti. Čeprav je petnajst naslovnikov sporne odločbe zoper njo pri Splošnem sodišču vložilo ničnostno tožbo, pa ta okoliščina Splošnemu sodišču ni mogla preprečiti, da bi naredilo sintezo spisa in pripravilo ustni postopek v manj kot treh letih in desetih mesecih.
- 94 Poudariti je treba, da v tem času postopek ni bil prekinjen ali podaljšan zato, ker bi Splošno sodišče sprejelo kakršen koli ukrep procesnega vodstva.
- 95 Glede ravnanja strank in postopkovnih dogodkov je treba navesti, da dejstvo, da je pritožnica oktobra 2010 predlagala ponovno odprtje pisnega postopka, ne more upravičiti trajanja treh let in osmih mesecev, ki so že pretekla od njegovega zaključka. Poleg tega, kakor je poudarila generalna pravobranilka v točki 105 sklepnih predlogov, okoliščina, da je bila pritožnica decembra 2010 obveščena, da bo obravnava organizirana februarja 2011, kaže na to, da je ta postopkovni dogodek le malo ali sploh ni vplival na celotno trajanje postopka.
- 96 Ob upoštevanju navedenega je treba ugotoviti, da je bil s postopkom pred Splošnim sodiščem kršen člen 47, drugi odstavek, Listine, ker so bile kršene zahteve, povezane s spoštovanjem sojenja v razumnem roku, kar pomeni dovolj resno kršitev pravnega pravila, katerega cilj je podeliti pravice posameznikom (sodba z dne 4. julija 2000 v zadevi Bergaderm in Goupil proti Komisiji, C-352/98 P, Recueil, str. I-5291, točka 42).
- 97 Kljub temu je iz preudarkov iz točk od 73 do 84 te sodbe razvidno, da je treba četrti pritožbeni razlog zavrniti.

Finančni položaj pritožnice

- 98 Pritožnica je na obravnavi Sodišču predložila informacije o svojem trenutnem finančnem stanju, iz katerih je razvidno, da ne more plačati globe, naložene v sporni odločbi. Po njenem mnenju so te trditve v utemeljitev njenega predloga za popolno razveljavitev ali, podredno, znižanje te globe

dopustne, ker so po eni strani povezane z razkritjem nove okoliščine v smislu člena 127 Poslovnika, po drugi strani pa pomenijo razširitev četrtega pritožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev načela razumnega roka.

- 99 Komisija zatrjuje, da so te trditve nedopustne, ker so nove, v vsakem primeru pa neutemeljene, ker niso podprte z dokazi.
- 100 Glede tega je treba spomniti, da so pritožbe pred Sodiščem omejene le na pravna vprašanja. Za presojo zmožnosti pritožnice plačati globo, ki ji jo je naložila Komisija, bi moralo Sodišče preučiti dejanska vprašanja, za katera pa v okviru pritožbe ni pristojno.
- 101 Poleg tega Sodišče v postopku s pritožbo iz razlogov pravičnosti s svojo presojo ne sme nadomestiti presoje Splošnega sodišča, ki je v okviru neomejene pristojnosti odločalo o znesku globe, naložene podjetju zaradi kršitve pravil prava Unije (glej zlasti sodbo z dne 10. maja 2007 v zadevi SGL Carbon proti Komisiji, C-328/05 P, ZOdl., str. I-3921, točka 98 in navedena sodna praksa). Dalje, v skladu z ustaljeno sodno prakso Komisija pri odmeri zneska take globe ni dolžna upoštevati finančnega položaja podjetja, saj bi priznanje take obveznosti pripeljalo do dajanja neutemeljene konkurenčne prednosti podjetjem, ki so najmanj prilagojena razmeram na trgu (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo SGL Carbon proti Komisiji, točka 100 in navedena sodna praksa).
- 102 Trditve pritožnice glede njenega finančnega stanja je torej treba zavreči kot nedopustne, v vsakem primeru pa zavrniti kot neutemeljene.
- 103 Kljub temu je treba dodati, da v delu, v katerem pritožnica meni, da obstaja vzročna zveza med njenimi finančnimi težavami in tem, da Splošno sodišče ni spoštovalo načela sojenja v razumnem roku, lahko to uveljavlja v okviru tožbe, ki jo vloži na Splošno sodišče na podlagi členov 268 PDEU in 340, drugi odstavek, PDEU (glej točke od 88 do 90 te sodbe).
- 104 Iz vseh zgoraj navedenih preudarkov je razvidno, da nobenemu od pritožbenih razlogov, ki jih navaja pritožnica v utemeljitev svoje pritožbe, ni mogoče ugoditi, zaradi česar je treba pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 105 Člen 184(2) Poslovnika določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče.
- 106 V skladu s členom 138(1) Poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) Poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Komisija je predlagala, naj se pritožnici naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Komisija.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Družbi Groupe Gascogne SA se naloži plačilo stroškov te pritožbe.

Podpisi